

ми, негли приисквиямъ чадо изъ нея. И Аврамъ послуша словото на-Сарж.

3 И Сара жената Аврамова зема, Агарь Египетянката, раката своя, ѿ каквото Аврамъ се кеше вселилъ десетъ години въ землята Ханаанска, и даде я на Аврама жжатъ свой, за да е жена му.

4 И влѣзна при Агарь, и она зачес; и когато видѣ че зачес, госпожата ѝ пренебрежавашесе предъ нея.

5 И рече Сара на Аврама: изъ причина твоя укорявамс. Азъ дадохъ раката моя въ пазъхата ти: и ѿ каквото видѣ она че зачес, азъ укорна станахъ предъ нея: нека съди Господъ между мене и тяке.

6 А Аврамъ рече на Сарж: ето, раката твоя (е) на рѣката ти: направи ѝ каквото (е) угодно предъ очите ти. И употреби я Сара за ѝ, и она ѹѣга ѿ лице ѝ.

7 И намѣри я ангелъ Господень влизъ при источникъ воденый, въ изгнаната, влизъ при источникъ на пѫтъката Овръ.

8 И рече: Агарь, рако Сарина, ѿ гдѣ доходашъ? и гдѣ отивашъ? И она рече: Шлице на-Сара госпожата ми ѹѣгамъ.

9 И рече ѝ ангело Господень: върни се при госпожа ти, и покорисе подъ рѫцѣ ти.

10 Рече ѝ юще ангело Господень: ще умножимъ толко съ многш семето твое, чисто да се не изброява ѿ причинъ на-множеството.

11 И рече ѝ ангело Господень: ето, ты (си) зачела во чревъ, и ще родишъ сына, и ще на-